

det er Tilfældet, synes der at være mindre Anledning for Staten til at ofre endogsaa ret store Beløb paa en Skole, der i Virkeligheden kun kommer københavnske Børn eller Forældre til gode, især da det ikke synes, at Kommunen i den Grad anerkender Skolen, at den vil yde et i hvert Fald nævneværdigt Beløb dertil, saa meget mere som der som bekendt ogsaa er saakaldte Særklasser ved de københavnske Skoler, hvor der, saa vidt jeg kan forstaa, findes netop den samme Slags Børn. I øvrigt have vi ikke fra Udvalgets Side i Aar turdet stille Ændringsforslag om at stryge dette Beløb, men jeg har skullet nævne dette for at avertere vedkommende om, at der maaske til næste Aar — hvad enten Ministeren selv finder sig foranlediget dertil af, hvad jeg har sagt, eller Udvalget stiller Forslag derom — kan blive Tale om at stryge disse 2,000 Kr., navnlig hvis Københavns Kommune ikke finder sig foranlediget til at yde et større Tilskud.

Jeg skal derefter gaa over til Betænkningens Nr. 130, en Skrivelse, som giver Oplysning om Antallet af de aandsvage, der staa paa Ekspektancelisterne ved de forskellige Anstalter. Ogsaa i Fjor var der i Betænkningen en Skrivelse, der gav Oplysning herom, og der viser sig at være en ret sørgelig Stigning i Antallet af de aandsvage, der vente paa at komme ind paa Anstalterne. Af de Oplysninger, der forelaa i Fjor, og som altsaa endnu kunne ses efter i Betænkningen, fremgaar det, at i de 7 Maaneder, for hvilke Oplysningerne forelaa, var det højeste Antal ventende 340, det laveste Antal af ventende 281; det giver i Gennemsnit for de 7 Maaneder 316, der vente paa at komme ind paa Aandsvageanstalterne. I Aar er der Oplysning for 9 Maaneder. Det højeste Antal i en Maaned var da 426, det laveste 380. Det vil altsaa ses, at der er en meget betydelig Stigning. Tager man Gennemsnittet af de 9 Maaneder, bliver det $397\frac{1}{2}$ mod 316 i Fjor, eller 81 flere paa Ekspektancelisten i Aar end i Fjor, altsaa saa nær op mod 100 flere, en Stigning, der baade er sørgelig, ja, ret uhyggelig, og som foranlediger mig til at gøre opmærksom paa, at selv om man, forhaabentlig ret snart, baade faar Anstalten ved Ribe aabnet, hvorved man kommer af med 210, og bliver færdig med Udvidelsen af Anstalten ved Brejning, hvorved man kommer af med 130, saa ere dog begge disse Anstalter straks fuldt besatte, og saa have vi endda omtrent 100 tilbage, som der ingen

Plads bliver til. Under Hensyn hertil maa det temmelig sikkert siges at være ønskeligt, at Kultusministeren sætter sig i Bevægelse for at faa foretaget de nødvendige forberedende Arbejder til Paabegyndelse af den næste ny Anstalt for aandsvage. Det er ganske vist ret sørgeligt, men det vil vist ikke kunne undgaas. Desuden maa man huske paa, at fra det Øjeblik Ministeriet sætter sig i Bevægelse til Paabegyndelse af de forberedende Arbejder, og til Anstalten staaer færdig, vil der hengaa nogle Aar, saa at hvis Stigningen skulde blive ved at være saa stor som i de sidste Aar, ville vi allerede, inden den næste Anstalt er opført, have tilstrækkelig mange til at fylde en endda ret stor Anstalt.

Jeg kommer dernæst til de Samraad, der have været afholdte. Det første findes under Nr. 113 i Betænkningen. Der foreslaas, og Udvalget kan anbefale det, at give en Bevilling til Opførelse af en Kirke i Horslunde Sogn paa Lolland. Der er den Vanskelighed med Hensyn til Kirkens Betjening, at der er 2 Kirker i Forvejen, saa at Præsten altsaa skulde prædike i 3 Kirker. Det er han villig til, om end paa den Maade, at der hver 3die Søndag ikke bliver Gudstjeneste i den ene af Kirkerne. Det er det sædvanlige i saakaldte 3-Sognes Pastorater. For at undgaa en Ordning, som, selv om Præsten vil gaa ind paa den, de vedkommende, der nu benytte og for Fremtiden ogsaa skulle benytte de 2 Sognekirker, have modsat sig og ere misfornøjede med, er det foreslaaet, at Præsten antager en Kapellan, og at der til Lønning til denne benyttes 60 Tønder Byg, en Kapital altsaa paa ca. 600 Kr., der nu af Embedet indbetales til Stiftsmidlerne. Navnlig et Mindretal i Udvalget har, saa vidt jeg forstaaer, været meget imod, at der blev truffet en saadan Ordning. Jeg tør ikke paastaa, at Flertallet just har tillagt det saa stor Vægt, men det vilde i hvert Fald ogsaa sætte Pris paa, om Ministeren kunde træffe en saadan Ordning, at disse 600 Kr. fremdeles kunde blive indbetalte til Stiftsmidlerne. Der er jo smaa Embeder nok, der paa den Maade kunne nyde Gavn af disse 600 Kr.

Som jeg havde Lejlighed til at omtale ved Finanslovens 1ste Behandling, er der i Aar af Ministeren foreslaaet en forøget Bevilling til Kommunerne til Hjælp til Skolevæsenet, foruden den Sum paa 200,000 Kr., som jo i Henhold til Skolelovens § 33 hvert Aar opføres paa Finansloven, og samtidig er det ved en Anmærkning fore-